

"...hagyom, hogy a csokor illata rabul ejtsen, jelenléte pedig hülyeségemre emlékeztessen. Miután illata alábbhagy, kiszárítom, s ha látom, eszembe jut hülyeségem. És egyszer, ha majd meghalok, magányosan, arra kérem rokonaim, hogy velem temessék a kiszáradt virágokat, hogy hülyeségem a síromba is elkísérjen..."

